

Zondag 38

Vraag 103: *Wat gebiedt God in het vierde gebod?*

Antwoord: Ten eerste, dat de kerkelijke Woordverkondiging en de scholen in stand gehouden worden, en dat ik vooral op de sabbat, dat is op de rustdag, trouw naar Gods gemeente kom om Gods Woord te horen, de sacramenten te gebruiken, God de Heere openlijk aan te roepen en als christen de armen bij te staan. Ten tweede, dat ik alle dagen van mijn leven afstand van mijn boze werken neem, de Heere door Zijn Geest in mij laat werken en zo de eeuwige sabbat in dit leven aanvang.

Kernpunten bij de preek: 'De zondag is geen rustdag'

- Wat betekent het dat God op de 7^e dag rustte? Dat heeft te maken met het voltooiën van Zijn werk, dat alles 'zeer goed' (*tov* = geschikt) was. Opvallend dat na 7^e dag niet staat: 'toen was het avond geweest en het was morgen geweest, de 7^e dag' – het is net alsof deze dag niet ophoudt! We zijn voor de rest van onze levenstijd geroepen onze Schepper lief te hebben boven alles en onze naaste als onszelf.
- De zondeval = wij mensen breken met Gods bedoeling met ons leven en met de schepping. Wij ontzeggen de Heere het recht op ons leven.
- Het verbond met Israël krijgt de sabbat als teken (als criterium, als thermometer) om te weten hoe het staat met de relatie met Hem (Ex.31). Je omgang met de sabbat zegt iets over je hele omgang met Hem. Verwaarlozing van de sabbat leidt tot onrecht en afgoderij, heiliging van de sabbat leidt juist het tegenovergestelde (Jes.56). Daarom staat op ontheiliging van de sabbat de doodstraf!
- Jezus heeft als 2^e Adam beantwoord aan Gods bedoeling met het mensenleven. Op sabbat ging Hij naar de synagoge (liefde tot God) en deed Hij genezingswonderen (liefde tot de naaste). 'Het is volbracht' (Joh.19:30) is een echo op Gen.2:2 (hetzelfde Griekse woord voor voltooiën!), Jezus volbracht wat wij als levensroeping hadden moeten volbrengen. Daarmee stierf Hij ook voor de zonde van onze opstandigheid en egocentrisme. Hij ligt uitgerekend op sabbat in het graf, de Paasmorgen is het nieuwe begin, het nieuwe leven door de Heilige Geest. Daarom vieren christenen (in het NT al) de zondag als de dag van het nieuwe begin, het leven dat door de Heilige Geest bekeerd, toegewijd en geheiligd wordt aan het dienen van de Heere, alle dagen van ons leven.
- De catechismus blijft helemaal weg bij de welles-nietes-discussies over de zondag maar focust op de kerkdienst (eredienst!) als brandpunt van het christenleven (leven als eredienst, Rom.12:1), en heeft ook oog voor het diaconaat (de naastenliefde). Op zondag leren wij wekelijks opnieuw God te dienen boven alles, de naaste als onszelf.
- Onze kerkgang is een signaal aan de wereld, dat haar eraan wil herinneren dat we niet voor onszelf geschapen zijn maar voor de Heere.
- Waar de zondag versloft, versloft het hele leven als leven voor Hem. Het loslaten van de zondag wijst op een 'existentieel vacuüm'. De zondag heeft ook voor ons een signaalfunctie.
- Waar een mens tot Zijn (Gods) bestemming komt, daar begint de rust en de zegen van de Heere op hem neer te dalen, en ervaren wij een beginsel van de eeuwige sabbat (Hebr.4:9).

Om verder over na te denken

1. Wat zegt jouw beleving van de zondag over je eigen geestelijk leven? Herken je dat de zondag een signaalfunctie heeft?
2. Is een discussie over wat je op zondag wel en niet mag doen, zinvol? Wanneer wel, wanneer niet? Kan zo'n discussie ook een afleidingsmanoeuvre zijn, en hoe dan?
3. In een tijd van secularisatie is een overtuigende zondagsviering meer nodig dan ooit. De gemeente moet juist nu werk maken van haar zondagsviering. Hoe kunnen we (samen!) versterken?

Iets heel anders om over na te denken (maar wat in de preek niet aan de orde komt)

De catechismus noemt ook de scholen! Hierachter komt een prachtige visie op het (christelijk) onderwijs naar voren: het is erop gericht dat onze kinderen leren aan het doel wat de Heere met ons heeft, te beantwoorden. Hoe leef je als burger van het Koninkrijk van God in deze wereld? Christelijk onderwijs heeft dus meer en deels ook andere leerdoelen dan het seculiere onderwijs. Dit raakt de identiteit van het christelijk onderwijs en verklaart ook in welke (ideologische) strijd het christelijk onderwijs in onze tijd verkeert. De seculiere ideologie van de samenleving wil zich het liefst ook meester maken van het christelijk onderwijs. Zijn we ons van deze strijd bewust?